

SPEJDERNES MAGASIN

H. Kovalewski (Polska)
4.8.33

Nr. 9

November 1933

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. :-: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Statsanstalten for Livsforsikring

DRONNINGGAARD MEJERI

Stassaniseret Mælk
Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl, Kongevej 86
Telef. C 2919

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.
Ur og Glas kan ikke
gaa itu.
Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Raadhuset,
Kommunen, m. fl.

Bedste Knas fra **Fyns Sukkervarefabrik**
Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 0742.

Fotograf

EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejde

A/s VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Fuglebakkevej 111. Telef. Taga 3838.
Jagtvej 19. Telef. Taga 1657.

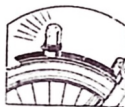

Spejderne 10 pCt. Rabat.

KØRER DE MED DYNAMO?

Brug da kun Cyklelygten
„FYRTAARNET“
den mest ideelle Lygte
efter Færdselslovens
Paragraf 25

Faas i
Spejderdepoterne
Forlang den demonstreret.

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Spejdernes Magasin

17. AARGANG

November 1933 Nr. 9

Brev til Kongen fra Verdensspejderchefen

Kongen læser „Spejdernes Magasin“ — endda den 1. i Maaned. Da Kongen i sidste Nummer havde set B.-P.'s Brev, lod han sin Kabinetssekretær spørge Viceskolelederen Soane, om Spejderne brød sig om at se et Brev, Kongen nylig havde faaet fra Baden-Powell. Det var venligt af Kongen. Her er Brevet baade paa Engelsk og Dansk.

Sir.

I venture to inform Your Majesty that I have had special pleasure in seeing the contingent of Boy Scouts which your country has sent to the World assemblage at Gödöllö.

You will no doubt have seen in the Press the report of the doings of the 25 000 boys collected there from 42 different countries, but I should like to add for Your Majesty's information the fact that your contingent won for itself the admiration of others for its good discipline, smart appearance, and Scouting efficiency which leadership of their officers.

Moreover I was especially glad to see that your boys individually formed friendship with those of other nations, and since this practice

has become general in that large concourse of boys — the future men of their respective countries — I look on it as a most hopeful contribution towards securing ultimate mutual goodwill, which is the true foundation for peace in the world.

May I offer my congratulations on this very satisfactory development of Scouting in your country, and my cordial thanks to Your Majesty for your very helpful attitude towards the Scout Movement.

I have the honour to be, Sir, Yours Majesty's obedient servant.

Baden-Powell.

His Majesty
The King of Denmark and Iceland.

* * *

Til Hans Majestæt Kongen af Danmark og Island.
Sir.

Jeg tillader mig at bringe til Deres Majestæts Kundskaab, at det var mig en særlig Glæde at se det Hold Spejdere, som Deres Land havde sendt til Verdensstævnet ved Gödöllö.

De har uden Tvivl i Dagspressen set Beretning om disse 25,000 Drengene, der var samlet dér fra 42 forskellige Lande, men jeg føler Trang til at underrette Deres Majestæt om, at Deres Lands Hold vandt andres Beundring ved sin gode Disciplin, friske Optreden og spejdermæssige Dygtighed under deres Føreres Ledelse.

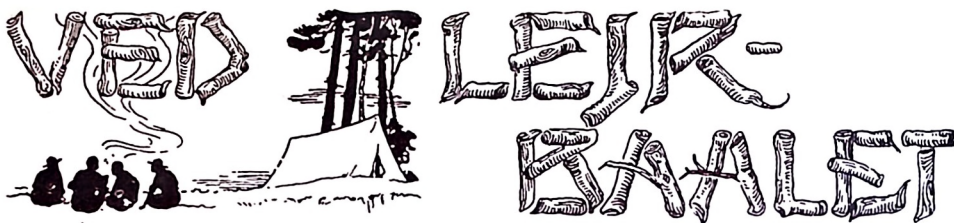
Ganske særligt glædede det mig at se, at

Deres Drengene enkeltvis sluttede Venskaber med Drengene fra andre Lande, og da der blev stiftet saare mange Venskaber i denne store Samling af Drengene — Fremtidens Mænd i de forskellige Lande — staar det for mig som et glædeligt Skridt henimod gensidig Forstaaelse, der er det sande Grundlag for Verdensfreden.

Maa det være mig tilladt at lykønske til den gode Udvikling, som Spejderbevægelsen har i Deres Land, og udtale min hjertelige Tak overfor Deres Majestæt for Deres forstaaende Stilling overfor Spejderbevægelsen.

Allerunderdanigst

Baden-Powell.

Verdens-Spejderchefens Brev.

I dette Nummer af jeres Blad vil I finde et Brev, som B.-P. har skrevet til Kongen, og han skriver deri, at det glædede ham at se de danske Spejdere, der var med til Jamboreen, at se deres friske Maade at opføre sig paa, deres gode Disciplin og spejdermæssige Dygtighed.

Det er glædeligt for alle danske Spejdere at vide, at B.-P. har det Syn paa jer. Men der er noget, han jo ikke godt kunde se, og som han er gaaet ud fra som givet, da han saa det danske Holds Færden i Jamboreen: at danske Spejdere har Forstaaelsen af, at det ydre ikke er det væsentlige.

Saa mange Drengene og unge Mænd i forskellige Lande samles ikke i deres Korps for blot at være friske og dygtige. De samles om en Lov, om en Ridderskabets Lov, der siger, at en Mands Ord staar til troende, at man hjælper andre, hvor man kan. Ridderen Sct. Georg siges at have haft alle de Egenskaber, som Mænd stræber efter at tilegne sig: Mod, Sanddhed, Hjælpsomhed overfor dem, der trænger til Hjælp. Derfor var han i Middelalderen alle unge Væbners Ideal.

Tiderne er andre nu, men det, som er Idealet af en Mand, har ikke ændret sig. Mod, Sanddhed, Ærlighed og Hjælpsomhed er stadig den fribaarne Mands Kendemærke.

Fra Ulv til Spejder.

En Mængde Ulve er i Efteraaret rykket op i Spejdernes Rækker, og vi har set i de sidste Aar, at mange af de Spejdere, som føler, at Spejderloven er Alvor for dem, har været Ulve engang, og vi gamle Spejdere ønsker jer gamle Ulve velkommen i vore Rækker.

Mon nogen,

der ser et uordentligt Telt, vil sige: „Se, det maa være en dygtig Patrulje, som holder til her.“ Næppe. Naar man træffer paa nye Folk, danner man sig straks en Opfattelse af, hvordan de er. Hvordan de egentlig er, tager det altid nogen Tid at lære, og derfor nøjes man i første Omgang med det, man straks kan bemærke. Orden eller Uorden.

Nu, da Lejrtiden er delvis forbi, er Tiden inde for Patruljen til at ordne sit Materiel. Faa Spaden rensat og skærpet, Øksen slebet, Teltet udbedret, Barduner ordnet, Kogekar indsmurt, ja der er mange Ting, der skal ordnes og sættes Patruljemærker paa.

Aalborg Spejderne og Aarhus Spejderne

har haft travlt i Oktober Maaned. I Aalborg har de arrangeret en stor Udstilling og Fest for at skaffe Penge til eget Hus. Det er sandt nok, at det er Førerne, der maa træffe Aftaler og lignende, men det er Spejderne, som maa gøre en stor Del af Arbejdet, og et godt Resultat afhænger derfor af Spejdernes dygtige Arbejde. Aalborg Spejdernes Udstilling tjente de Aalborg Folk til Ære.

Aarhus har ogsaa haft nok at bestille. Stor Opvisning paa Ridebanen, hvor Tusinder af Skoledrengene var inviteret, og stor Udstilling allerede Ugen efter. Det har stillet store Krav til Patruljer og Troppe, men det blev dygtigt gennemført, for de var deres Opgave voksne.

Patruljerne.

Dygtige Patruljer danner en dygtig Trop, og Dygtigheden naar man for en stor Del netop paa Patruljemoderne. Det er nok at tage fat paa. Denne Gang skal jeg ikke robe noget, men næste Gang maaske, om en stor Plan, som nok vil sætte Fart i en ærekær Patrulje.

Det Danske Spejderkorps' Depot.

Korpsets officielle Depot, Skindergade 27, København K., er overtaget af og ledes nu af Divisionschefen for Københavns Divisionen, Gros-serer Erik Sjøquist.

Nu er det en gammel Spejder og en aktiv Spejder, som staar i Spidsen for Depotet. Han kender af mange Aars Erfaring, hvordan baade Ulvenes, Spejdernes, Patruljernes og Troppenes Udstyr skal være, naar det skal være rigtigt, praktisk og billigt.

Køb det, I har Brug for, i Korpsets Depot.

PATRULJE- DYRENE

Bæveren

MAN kan ikke fortænke en Patrulje i at tage Bæveren til Totem. I Almindelighed staar man sig ved at tage et dansk Dyr, som man selv kan studere i vild Tilstand, men her er altsaa en Undtagelse. Iøvrigt behøver man ikke at rejse saa farligt lang for at faa Bævere at se, de lever endnu i det nordlige Skandinavien og desuden i Mellemeuropa, Midt- og Nordasien samt Nordamerika. Overalt lider den dog under den fremtrængende Civilisation og de ihærdige Efterstræbelser, — dens Skind er saare anvendeligt og kostbart. — Bæveren hører

til Gnaverne og har disses afstumpede Hovede, tykke, lidt klumpede Krop og lave Ben. Bagbenene er de længste, og Bagpoterne er forsynede med Svømmehud mellem Tærne. Kroppen maaler op til 80 cm i Længden. Halen er næsten haarløs, beklædt med Skæl og fladtrykt fra oven og nedefter. Den brungraa Pels bestaar af bløde Uldhaar (Bæverskind) og lange, stive Dækhaar. Tænderne er Gnavertænder i højeste Potens. Fortænderne har safrangul Emalje paa Forsiden og er meget skarpe, Kindtænderne er foldede (hvis I er i Tvivl om noget, saa undersøg i den første den bedste Zoologi Gnavernes mærkværdige og geniale Tandsæt!). — Det mærkelige ved Bæveren er, at den er en habil Pionér og Ingeniør; den udfører Vandbygningsarbejder, der kan tjene som Forbillede for os Mennesker. Den lever, naar Forholdene tillader det, i Kolonier og er mere socialt indstillet end noget andet Pattedyr. Hermed mener jeg det, at Koloniens Medlemmer i Fællesskab udfører Arbejder, der kommer dem alle tilgode: først og fremmest Opførelsen af Bæverdæmningen. Kolonien grund-

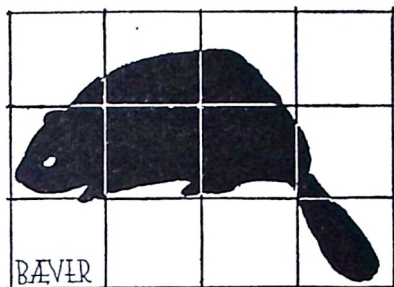

En Bæverhytte

Paa Træfældning

lægges i en naturlig Bredning af en Flod eller en Aa. I den fra Strømmen vendende smalle Ende bygges en Dæmning af

Lær at tegne Bæveren ved at bruge kvadreret Papir

Træstammer og Grene tætnet med Ler og Dynd. Trærne fælder Bæveren med Tænderne. Siddende

paa Bagdelen gnaver den en Ring rundtom Stammen og foretager en kraftig Udmejsling paa den Side, der vender mod Floden, indtil Træet vælter ud i denne. Trærne kan være op til 30 cm tykke. Hensigten med denne Dæmning er at holde en bestemt Vandstand i Bæverdammen, hvor Boligerne lægges. Disse, der graves indtil 30 m ind i Bredderne, har nemlig deres Indgange under Vandfladen og saa dybt, at Isen ikke kan naa dem — ca. 1 m. Hvis Dæmningen ikke var der, kunde Bæveren risikere

at Vandstanden faldt saa meget, at Isen om Vinteren hindrede Passagen. Gangen ender med en Udvidelse i Jordoverfladen; over denne bygges Bæverhytten — et kuppelformet Tag af Grenstumper tætnet med Jord og Ler og forsynet med Luftventiler; her bor Bæverfamilien.

Ved Indgangshullet ligger Forraadskamret, indeholdende enorme Mængder af Rødder og Grene, hvis Bark udgør Bæverens Føde. Undertiden bygges ogsaa Hytter ude i Vandet, som Billedet viser; disse tjener dog vist kun som Tilflugtssteder.

Det er klart, at en Virksomhed som denne ikke kan forenes med Forstmænds Interesser, den kræver ubegrænsede Urskove, men blomstrer ogsaa kun, hvor Bæveren findes i større Antal. De ret ensomt levende Stakler i europæiske Skove har opgivet at lave Dæmninger og lever nu fra Haanden og i Munden.

Patruljekaldet er det letteste af alle: Høje Klap i Hænderne forestillende Bæverens Advarselssignal: Dask i Jorden med den flade Hale.

Baadsmandspiben.

Baadsmandspiben anvendes, naar man hurtigst muligt skal bringe en Ordre til alle Mands Kundskab om Bord i et Skib. Man kan enten „pibe en Ordre“, d. v. s. paa Piben pibes et Opmærksomhedssignal, hvorpaa Ordrens Ordlyd prajes. Eller ogsaa anvender man et af de mange specielle Signaler, der skelnes fra hinanden ved Variation i Tonernes Karakter, Højde og Antal, og som maa kendes af alle om Bord for at forstaas og efterkommes paa rette Maade.

Til Trods for sin Lidenhed har Baadsmandspiben en meget kraftig Stemme, der kan skære igennem al anden Larm, vel at mærke naar den trakteres paa den rette Maade. Det gælder ogsaa for dette Instrument, at den rigtige Behandling først læres med Øvelsen. Altsaa lærer man ikke at bruge den ved at læse denne Artikel, men man kan faa et Grundlag at øve sig paa.

Naar man med ikke for stor Styrke blæser i Baadsmandspiben, faar man en bestemt Tone frem, den „grove“ (dybe) Tone. Det er ikke svært. Den „fine“ (høje) Tone er derimod vanskeligere at fremtrylle. Man holder Kuglen i den omtrent knyttede Haand med Kuglens Aabning visende opefter mellem Tommel- og Pegefinger. Disse to Fingre og Langfingeren paavirker Luftstrømmen paa en saadan Maade, at den fine Tone fremkommer. Prøv selv, og den skal nok komme til sidst. Den fine Tone skal ligge ca. en Oktav over den grove. Naar man aabner Haanden lidt ved at løfte Fingrene i Vejret, kommer den grove Tone igen. Kunstnere kan ved at variere Fingrenes Stilling gradvis overgaa fra den fine til den grove Tone og omvendt og saaledes faa næsten alle de mellemliggende Toner frem.

Det var Tonens Højde. Tonens Karakter kan ændres, saa det lyder som en Fløjte med en Ært i. Dette gøres ved at vibrere med Tungespidsen som i Bogstavet R paa Engelsk, og man faar en „Trille“ frem. Naar man blæser uden at trille, kaldes Lyden et „Stød“. Man har altsaa fine og grove Triller og fine og grove Stød.

Det almindelige Opmærksomhedssignal, der gives foran enhver Ordre, som skal „pibe“, d. v. s. prajes, bestaar af et langt, fint Stød efterfulgt af en lang, grov Trille. Derefter prajes vedkommende Ordre, f. Eks. „Mønstre ved Rednings-

vestene!“ Det almindelige Opmærksomhedssignal bruges kun, naar man ikke har et specielt Signal til at kendetegne den Ordre, man vil give. Her er nogle af de specielle Signaler:

„Feje!“: To Gange to korte, fine Stød.

„Udpurring“ og „Skafning“: Et langt, fint Stød efterfulgt af tre Gange: lang, grov Trille, kort, fint Stød, lang, grov Trille. Sidste Gang efterfulgt af tre korte, fine Stød.

„Faldreb!“: To korte, fine Stød.

„Pib ud!“: En lang, grov Trille efterfulgt af et langt, fint Stød.

„Pib ind!“: Et langt, fint Stød efterfulgt af en lang, grov Trille afsluttet med tre korte, fine Stød.

Honnørsignal ved Flagets Hejsning og Nedhaling: En lang, grov Trille efterfulgt af et langt, fint Stød.

„Front!“: Et langt, fint Stød. Kan ogsaa anvendes med Betydningen „Staa!“ for at afværge en Ulykke under Arbejde.

„Front om Styrbord!“: Et langt, fint Stød efterfulgt af et kort, fint Stød.

„Front om Bagbord!“: Et langt, fint Stød efterfulgt af to korte, fine Stød.

„Gaa videre!“: Et kort, fint Stød.

Disse sidste fire Signaler kan tillige gives paa en almindelig Fløjte.

„Klar!“: Et langt, fint Stød.

„Klar ved Aarerne!“: Et kort, fint Stød.

„Sæt af!“: Et kort, fint Stød.

„Aarerne ud!“: Et kort, fint Stød.

„Ro væk!“: Et kort, fint Stød efterfulgt af en kort, grov Trille og et kort, fint Stød.

„Vel roet!“: Et kort, fint Stød efterfulgt af en kort, grov Trille og et kort, fint Stød.

Der findes endnu flere Signaler, men disse er de mest almindelige. Der er intet til Hinder for, at en Trop eller Patrulje har sine egne, private Signaler, der er uforstaaelige for alle andre. Der kræves som sagt en Del Øvelse for at kunne behandle Instrumentet virtuosmæssigt. men det er Ulejligheden værd, og har en Trops Patruljeførere gjort sig den Ulejlighed, har man megen Fornøjelse af Baadsmandspiben.

Niels Brammer,
Søspejdercommissioner.

BLIV SPEJDER!

SPEJDERSKETCH

Fra Norsk ved RITZ

Personer: *Olaf, Spejder.
Erik, ikke Spejder.*

Olaf kommer ind paa Scenen med en lille Rygsæk paa, han er i Uniform og smaanytter, idet han slaar Knob paa et Reb.

Erik, ca. 12 Aar, kommer ind fra venstre.

Olaf: Hallo, Erik! Naa, kommer du her?

Erik: Ja. Hvad er det, du laver?

Olaf: Aah, jeg over mig lidt i at slaas Knob. Men sig mig en Gang, er der aldrig nogen, der har spurgt dig, om du ikke havde Lyst til at blive Spejder?

Erik: Nej, det er der ikke. Og det interesserer mig heller ikke. Hør du, hvad er det for nogle Knuder, du staar dér og laver?

Olaf: Aah, det er nogle, man skal kunne til Spejderproven.

Erik: Lad mig se, hvordan du gør det.

Olaf: Her skal du se. (Slaar et Raabaandsknob). Dette Knob bruges, naar du skal binde to Stykker Reb sammen. Den kan ikke trækkes ud. Prov blot.

(De trækker i hver sin Ende. Erik bliver mere interesseret).

Erik: Lad mig laane Rebet lidt. Jeg tør vædde paa, at jeg kan binde den lige saa godt som du. (Resultatet bliver en „Kjærlingeknude“. Olaf løser den op og ler af Erik, der ærgerlig og flov ser til).

Olaf: Ja, jeg tænkte nok, du klarede den ikke. Men se nu her. (Tager Rebet og viser og forklarer, hvorledes Raabaandsknobet slaas. Erik ser interesseret efter).

Erik: Skal du kunne mange saadanne Knuder?

Olaf: Ih, ja! En hel Bunke. Har du Lyst til at se nogle? Dette her er et Pælestik. (Viser Erik et Pælestik og slaar det om ham, og trækker ham rundt paa Scenen). Det kunde du sikkert lide at kunne slaas.

Erik: Lad mig prøve. (Tager Rebet og prøver en to—tre Gange).

Olaf: Der kan du se, det er slet ikke saa let, som det ser ud til. Men nu skal jeg lære dig det. Se her (viser ham den længste Tamp), dette er et Træ, og dette (laver en Løkke med den anden Tamp) er et Kaninhul. Denne Tamp er Kaninen. Nu stikker Kaninen Hovedet ud af Hullet. (Demonstrerer det med Rebet). Den ser en Hund, løber rundt om Træet — saadan — og dukker ned i sit Hul igen. Nu er det blot at trække i Træet og i begge Ender af Kaninen — og saa har du et Pælestik!

Erik: Det var flot. Lad mig nu prøve, om jeg kan gøre det. (Erik prøver, men det bliver ikke til noget Pælestik).

Olaf: Se nu her, saa skal jeg vise dig det engang til. (Han demonstrerer atter, men da han trækker Stikket til til sidst, faar han Eriks Haand ind i en af Løkkerne).

Erik (skrigr): Av, av. Kan du lade min Haand være i Fred.

Olaf: Men hvad er der dog i Vejen? Er det noget at skrike op for?

Erik: Ja, det siger du. Du vilde sikkert ogsaa skrike, hvis det var dig, der gik rundt med en daarlig Finger og saa fik den Behandling.

Olaf: Omforladelse, Erik — jeg vidste jo ikke, at du havde en daarlig Finger. Hvad fejler din Finger?

Erik: Jeg skar den i forrige Uge, og nu værker det i den, saa det halve gerne kunde være nok.

Olaf: Du skar den i forrige Uge, siger du. Men gjorde du da ikke noget ved Saaret? (Undersøger det). Nej, det kan jeg se, du ikke gjorde, det ser fælt ud. Det skulde du egentlig straks gaa til Lægen med. Du har ikke haft Jod paa, vel?

Erik: Jod? Nej, det har jeg ikke. Jeg viklede et Stykke Papir om, det plejer at hjælpe.

Olaf: Jamen, hvorfor lagde du dog ikke en ordentlig Forbinding?

Erik: Det véd jeg ikke, hvordan jeg skal bære mig ad med. Og forresten troede jeg ikke, at saadant et lille Snit kunde blive saa galt.

Olaf: Du er vel nok ligeglad med dig selv. Du bryder dig ikke om et tilsyneladende ubetydeligt Saar — og bliver forbavset, naar det udvikler sig som det dér. Lad mig hellere ordne det for dig.

(Erik gaar med hertil, og Olaf faar sin Forbindspakke frem og lægger en Forbinding).

Olaf (mens han anlægger Forbindingen): Havde du nu været Spejder, havde du straks vidst, hvad du skulde gøre i et Tilfælde som det her. Jeg skar mig ogsaa i Fingeren i forrige Uge, men den er helt i Orden nu, fordi jeg straks kom Jod paa og anlagde en Forbinding.

Erik: Har du lært alt det som Spejder?

Olaf: Om jeg har? Ja, det kan du stole paa. Og Nødhjælp er blot Begyndelsen.

Erik: Hvad lærer du da mere?

Olaf: Aah, en hel Masse. Hvordan vi skal følge Spor af vilde Dyr, hvordan vi skal bruge en Økse, stoppe Strømper, kende Færdselsregler, slaas Lejr, tegne Kort, koge Mad. Vi lærer at kende Træerne i Skoven, Fugle og Blomster og Sten — i det hele taget næsten alt, hvad du kan tænke dig. Men, tag med hjem, saa skal du se Spejderbogen. Du kender vel slet ikke noget til det alt sammen. Forresten, du kunde vist blive en ganske god Spejder, hvis du selv vilde.

Erik: Du kan tro, jeg vil. Hvem skal jeg betale til?

Olaf: Nej, gamle Ven, saa let gaar det nu heller ikke. Det er ikke nok at stikke hen og betale Kontingent og saa gaa rundt og tro, du er Spejder. Du maa først lære en hel Masse. Kender du f. Eks. Spejderloftet? (Fremsiger Loftet og viser Spejderhilsen).

Erik: Hvordan var det, du gjorde det? Hvad betyder det?

Olaf: Det er Spejderhilsenen. De tre Fingre hentyder til Spejderloftets tre Dele. Og saa maa du ogsaa lære Spejderloven — det er den, hele Spejderbevægelsen hviler paa, og den er ens hele

SPEJDERSANG

Tekst: Bent Stevns, 1. Flakkebjerg Trop.

Musik: M. Lønvang, 1. Flakkebjerg Trop.

Tilegnet 1. Flakkebjerg Trop.

Vi rejser vort Telt paa det soltørre Sand,
saa frie som Bølger mod Kyst,
vi elsker vort smilende, drømmende Land,
der fylder vort Hjerte med Lyst.
Vi er Drenge, der véd, vi kan, hvad vi vil,
vi har Livsmod, der aldrig uddør.
Slut jer sammen i Trop og lad kun staa til
og tag Livet med Spejderhumør.
Vi er brunet af Vejr, vi er hærdet af Vind,
derfor synes det hele saa let,
det er Spejder af Hjerte og Spejder af Sind,
der vil kæmpe for Sandhed og Ret.

Vort Land er Symbolet paa Frihed og Fred,
det tager os blidt i sin Favn,
med staalsatte Viljer vi værnér hvert Sted,
der nævner dit elskede Navn.
Vi er Drenge o. s. v.

Vi elsker Naturen, snart vred og snart blid,
den giver os Styrke og Mod,
at modnes til Mænd er vor Higen og Id,
det bruser igennem vort Blod:
Vi er Drenge o. s. v.

Naar Lejrbaalet ulmer, og Sangen er endt,
og alt er saa stille og tyst,
naar Stjernerne tindrer og Maanen er tændt,
det klinger endnu i vort Bryst:
Vi er Drenge o. s. v.

Verden over. Den vil snart komme til at betyde
lige saa meget for dig, som den gør for alle os
andre. Den har 10 Paragraffer (nævner dem).

Erik: Det lød svært, men dem skal jeg nu
nok lære.

Olaf: Og saa har vi ogsaa en særlig Maade at
hilse hinanden paa. Jeg skal vise dig det, hvis du
virkelig vil være Spejder. Vil du?

Erik: Ja, det kan du være rolig for, jeg vil.

Olaf: Saadan, ser du. Og vor Tropsfører siger,
at saadan hilser Spejderbrødre paa hinanden, lige-
gyldig hvorfra de kommer, og om de er gule, røde,
sorte eller hvide. (Giver hinanden venstre Haand).

Erik: Hvordan er egentlig din Tropsfører?

Olaf: Han er helt rigtig. Ham vil du sikkert
synes om. Følg med, saa kan du med det samme
faa hilst paa ham, jeg tror nok, han er kommet
hjem fra Banken nu.

Idet de gaar ud:

Erik: Hvad var det nu, du sagde, jeg først
skulde lære for at blive Spejder?

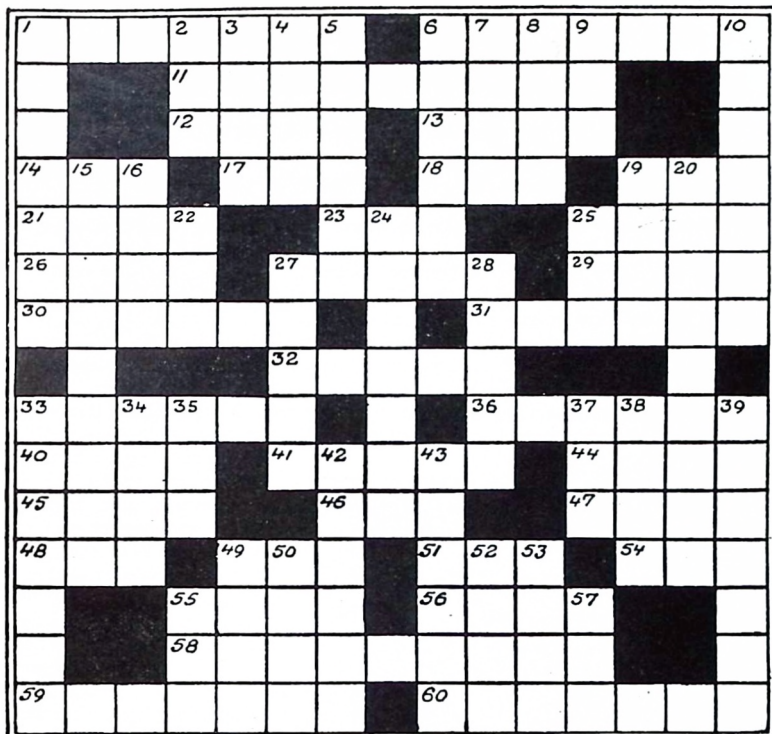
Tæppe.

PRÆMIE-KRYDS OG TVÆRS

Vandret:

1. Daler.
6. Udenfor Døren.
11. 63 cm lange.
12. Mønt.
13. Skældsord.
14. Paa gamle Stammer.
17. Morgenrødens Gudinde.
18. Øjner.
19. Fodtøj.
21. Slap.
23. Mekanisk Lyd.
25. Etagemøbel.
26. Kvad.
27. Muskelbaandet.
29. Videnskab.
30. Fiskeredskaber.
31. Dag.
32. Farligt Føre.
33. Den Fremmede.
36. Gaadegættene.
40. Spiser.
41. Svæver usynligt.
44. Drivert.
45. Indjage Frygt.
46. Brudt.
47. I en Bog.
48. Biord.
49. Styreredskab.
51. Drengforbund.
54. Dø ikke.
55. I Havvandet.
56. Indpakning.
58. Overslank.
59. Ulv.
60. Husker ikke.

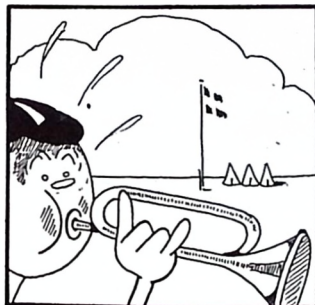

Lodret:

1. Flod i England.
2. Perlesten.
3. Smørelse.
4. Romersk Kejser.
5. Kun een.
6. Tvivlsom.
7. Formode.
8. Mark.
9. Spinderedskab.
10. Nærmeste Omegn.
15. Sjældne Slægtninge.
16. Slik.
19. Udsyn.
20. Læber.
22. Paa Lapsens Skuldre.
23. Drik.
24. Tillæg.
25. Østerlandsk Spise.
27. Pigenavn.
28. En Del.
33. Gaadearbejde.
34. Som 19.
35. Tal.

37. Ens Konsonanter.
38. Drengenavn.
39. Skoledrengemave.
42. Tal.
43. Let.
49. Høj Tale.
50. Beplantet Vej.
52. Alm. Forkortelse af Hverdagen.
53. Gift Dame.
55. Øjnede.
57. Lem.

Der udsættes en Drengbog til den først udtrukne rigtige Løsning. Indsendes inden 10. November til Redaktionen. — Du skal ikke klippe Bladet itu. — Skriv Løsningen op paa samme Maade, som Opgaven staar her, og send mig den.

TROMPETEN

En af de store Egefræstammer
10 mtr. lang

Rodby-Spejderne har ifølge Dagspressen gjort et fortjensfuldt Arbejde ved at udgrave nogle ældgamle Fæstningsanlæg i den udtørrede Rodby Fjord. Tropsførereren fortæller her om det interessante Arbejde.

I Foraaret blev der ved Pløjning i den udtørrede Rødby-Fjord, den saakaldte Vestre Skarholms Rende, fundet to meget gamle, svære Egetræstammer, henholdsvis

10 og 6 Meter lange, med et stort firkantet Hul gennem hver Stamme. — Hvad var disse til? Det Spørgsmaal blev straks rejst. Den eneste Maade, det kunde løses paa, var at foretage en Udgravning.

Her var noget at gøre for os Spejdere, og vi var naturligvis straks rede til at tage fat, da en af vore Tropsraadsmedlemmer, Hr. v. Linstow, som er meget interesseret i Historie, bad os om at være ham behjælpelig. Vi begyndte for ca. 2 Maaneder siden. En Spøndag Formiddag drog vi ud til Stedet hver med „min Hakke, min Skovl og min Spade“, fint Humør, med godt Vejr og fremfor alt med god Arbejdslust; vi var nemlig mægtig spændt paa, hvad vi vilde finde. — Straks, da vi ankom, begyndte vi at grave, efter først at være fordelt i flere Hold. Nogle gravede ved selve Stammen og afdækkede derved et Utal af Pæle, nedrammet i Dyndet, og en Mængde liggende vandret i fem Lag, alt i et tilsyneladende Virvar. Disse Pæle, der har en Diameter af 10—15 cm, var alle saa møre, at man kunde trykke dem sammen som en Svamp; derfor maatte der gaas meget forsigtigt frem, da vi jo slet ikke kunde mærke dem,

Da vi gravede de gamle Vender-Palisader ud

Spaderne gik lige igennem dem. Der var ikke andet at gøre end at øruge de bare Hænder og vore Dolke. Og saa gravede vi løs. Alt skete meget omhyggeligt, saa intet blev beskadiget. Andre havde den Tjans at foretage Stikprøver forskellige Steder, og disse viste, at Anlægget i hvert Fald strækker sig de første 100 Meter og rimeligvis meget længere. Rundt omkring laa der svære Træværk, og stadig stødte vi paa disse spinklere Stolper ved Siden af. — Hvad var dog det? Vi fremkom med flere Forslag, dog var vi jo mest spændt paa, hvad Hr. v. Linstow sagde. Han mente, at det var bedst at meddele det hele til Nationalmuseet, og saa faa det helt rigtige Svar. Hr. v. Linstow ansaa det for mest sandsynligt, at Anlægget stammer fra Vendertiden, og at Venderne selv har anlagt det for at dække over deres „Smut-hul“ bag Skarholm og for at sikre sig mod Overraskelser. Det viste sig at være noget i denne Retning. Nationalmuseet sendte sagkyndige

Folk herved, og de kom til det Resultat, at det var et Palisadeværk, som maaske snarere var bygget som et Værn mod Venderne. Det har virket saaledes — bygget under Vandet, som det var — at et Skib, hvis det kom derind, blev hængende fast i Pæleværket ligesom et Insekt paa en Naal.

Da vi drog hjem efter den interessante Dag, var vi alle enige om, at det ikke skulde være sidste Gang, vi tog ud paa „ægte“ Skattejagt. „Overgraveren“.

Udgravning af Pæleværket

Pæleværket

Lille Sofus fortæller om sin Deltagelse i

Vestsjællands Divisions „Sjællandsløb“

den 23.-24.
Septbr. 1933

Bagerløb

SIDSTE Søndag blev jeg 12 Aar og saa skulde jeg rykke op som Spejder, jeg har nemlig været Ulveunge i hele 3 Aar. — Jeg kom i Elefantpatruljen, og den første Spejdetur, jeg skulde paa, var „Sjællandsløbet“. Mor var ikke glad for, at jeg skulde ligge ude og rode om Natten i September Maaned, men Far sagde, at naar jeg var Spejder, kunde det vel nok gaa an, og jeg stillede saa med Resten af Patruljen og kørte til Dalmose, hvor vi fik Aftenkaffe og Masser af Kage hos Divisionschefen. — Heldigvis var Elefantpatruljen ikke særlig gammel, saa vi kom allerede af Sted Kl. 10½ om Aftenen, men det var ganske mørkt. — Vi skulde finde en By, der hedder Venslev, og dér blev vi lukket ind i en gammel Smedie, der var lavet af Bindingsværk, og saa skulde vi kravle ud igennem et Hul i Muren med Cykler og det hele. — Hullet var lovlig lille, og Cyklerne og Bagagen fyldte jo godt, saa vi maatte tage Bagagen af, og Hullet sad ogsaa højt. — Jeg var den mindste, saa jeg skulde kun holde Lommelygten og lyse for de andre, men der stod en Tropsfører og frøs derinde, og han havde saadan en sjov Draabe under Næsen, og den kunde jeg ikke lade være med at lyse paa en Gang imellem, men saa sagde Patruljeføreren, at jeg var et lille Pjok, og saa blev en anden sat til at lyse.

Patruljeføreren tegnede en Kortskitse af Vejen til næste Kontrol paa Bagsiden af en Pakke Chokolade, og saa kørte vi igen. Næste Gang, vi blev standsede, blev vi vist ud paa en Mark, hvor der laa en stor Bjælke. Vi fik en Spade og skulde grave os under Bjælken, — heldigvis havde vi ogsaa selv en lille Spade med, og jeg hjalp ogsaa lidt til med min Kop, men det tog alligevel over ½ Time at komme under med alle Cyklerne og os selv, — og saa skulde Hullet dækkes igen, men vi maatte ikke bruge den store Spade, saa der kom Kruset til god Nytte. — Saa flyttede Dommerne Bjælken, for at det næste Hold ikke skulde faa det alt for let, og saa kørte vi videre efter Skitsen ind igennem en meget mørk Skov. — Vi kørte galt en enkelt Gang, men pludselig var vi ved en ny Post, hvor der blev forlangt, at vi skulde kravle over en Bunke Lægter, som jeg ikke engang kunde kigge over — og Græsset var meget vaadt — men over kom vi — jeg fik en Splint i Benet og fik Jod paa.

Saa kørte vi videre og kom til en Iskagebod, hvor der stod en Mand. Vi kom ud at sejle med den Mand, og kom over til en Ø, hvor vi skulde finde et enligt Træ. — Træet stod næsten 2 km borte, derfra skulde vi blinke med en

Lygte mod Vest, — det var let, for alle Stjernerne var fremme, og jeg fik med det samme lært at finde Nordstjernen. — Saa saa vi, at der blev blinket med en Lygte lidt borte, og vi skyndte os at komme derhen, men Vejen var meget daarlig. — Vi kom til en Gaard, hvor vi fik udleveret et Telt og maatte tage saa meget Halm, som vi skulde bruge, og saa kravlede vi i Soveposerne og sov — dejligt.

Næste Dag blev vi vækkede Kl. 9. — Vi vaskede os, og skulde ikke engang selv lave Mad, vi fik The og Klemmer, og saa fik vi en Tømmerknude. — Det var seks Pinde, der skulde sættes sammen paa en bestemt Maade. — Det var vel nok svært, og saa regnede det, men vi kravlede ind under Halmstakken og klarede Knuden paa 1½ Time.

Saa fik vi Lov til at komme bort fra Øen, for der var en Dæmning med Vej paa i den anden Ende. — Øen hedder Glæng.

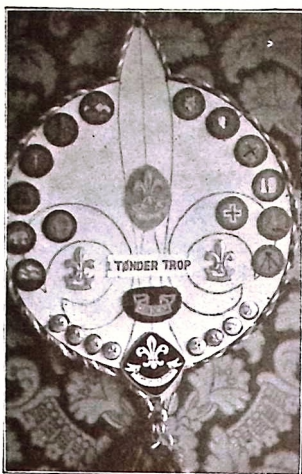
Nu skulde vi finde en Kirke, men alle Vejene gik forkert — og den bedste var spærret, saa vi skulde finde en meget smal Kirkesti. — Dér skulde vi lære en Sang udenad „Her kommer vi Drenge“ — Hurra — den kunde jeg i Forvejen, men Hans er et værre Fjols til at lære udenad, saa han sinkede os meget. — Næste Post var i en Smedie i noget, der hedder Vidskylle — her fik vi et Kort hver med 10 Flag paa, som vi skulde lære, men da jeg skulde høres, kunde jeg kun

huske Polen, saa den gik jo ikke særlig godt. — Saa kørte vi 2½ km mod Nord, hvor vi skulde høres i Spejderloven, den kunde jeg naturligvis til og, jeg er jo saa ny, — men tænk — Patruljeføreren kludrede saadan i det, at vi maatte vente et helt Kvarter, før han blev færdig; — det var meget flovt, synes jeg. Saa kørte vi til Høve, hvor jeg fik en lille Mælkeflaske med noget i, som jeg troede var Mælk, men det var kold Havregrød; det smagte ikke godt, men ned kom det. — Hans kunde næsten ikke faa sit ned, sikke Ansigt, han skar, men saa drak Korporalen ogsaa Resten af hans, og saa skulde vi bagefter synge „Jeg bærer med Smil min Byrde“, det var en kón Koncert, men Dommerne lod til at mere sig udmærket, saa det maa vel have lydt af noget. — Bagefter stormede vi en Bagerbutik paa den anden Side af Vejen og købte Baser til at tage den grimme Smag med, — og saa kørte vi til Dalmose, hvor Løbet sluttede.

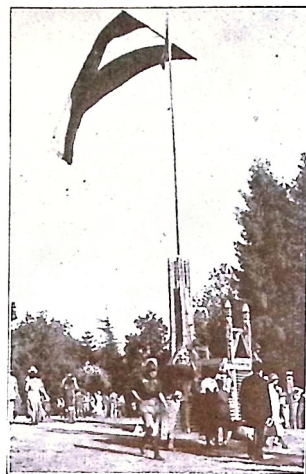
Sofus.

§5.?

En smuk Plade til Tropslokalitet.
(Arne Buch Nielsen fot.)

Den store Flagstang i Jamboreelejren.
(Kay Lauritzen fot.)

Foto-Konkurrencen

De bedste Billeder

Den nærmeste Vej til Stockholm søges.
(Erik Marquardsen fot. 1. Præmie.)

Lidt Forlængelighed skal der til.
(Erik Marquardsen fot. 2. Præmie.)

En „ægte“ Samariteropgave
(Bech-Rasmussen fot.)

Aftenklemmerne.

Uden Mad og Drikke o. s. v.
(Børge Næstved fot.)

5. Jamboree-Trops smukke Spisebord.
(T. Carstensen fot.)

„Indbydelseskomiteen“ til den danske Fest i Jamboreen.
(K. Lauritzen fot.)

Solnedgang ved Vesterhavet.
(Knud Hoarslev fot. 2. Præmie.)

Udsigt over Budapest fra Fischer Basti.
(Mogens Trøberg fot. 2. Præmie.)

Kongeslottet i Budapest.
(Mogens Trøberg fot.)

Udsigt over Vänern
(Erik Marquardsen fot.)

Berlins Brandvæsen blev forleden tilkaldt til en Park, hvor en stor Bisværsm havde slaaet sig ned i en ældre Herres store, hvide Skæg. Bemeldte Gentleman var faldet i Sovn paa en Bænk.

Sagnet fortæller:

For mange hundrede Aar siden boede i et fjernt Land de to Brødre Hunor og Magyar, Sønner af Hertugen Ménrót. En Dag, mens de strejfede om paa Jagt i Skovene, fik de pludselig Øje paa en pragtfuld Hjort, et Dyr saa smukt, som de endnu aldrig før havde set det. De satte efter Dyret, men kunde ikke naa det; over Bjerg og Dal, gennem Skove og Enge gik Jagten, — de forstod kun, at det ikke var noget almindeligt Dyr, de forfulgte. Mellem Træerne saa de, at Dyrets Pels var skinnende hvid, og dets Gevir var som et sølverne Straaleskær. Pludselig forsvandt Hjorten for dem. Udmattet standsede Rytterne, og da de saa sig omkring, opdagede de, at de befandt sig i en ganske fremmed Egn, omgivet af tætte Skove, frodige Enge og muntert rislende Bække. Saa godt syntes de to Brødre om denne Egn, at de besluttede at føre deres Stamme dertil. Og saaledes skete det. Hunor og Magyar førte deres Stamme til Landet, som den hvide Hjort havde lokket dem til hin Dag paa Jagten. Mange Aar efter drog de saa videre ned paa det flade Land mellem Donau og Theiss, først Hunnerne og nogle Aarhundreder senere Magyarerne, for at overtage Attilas Arv.

I ser, der var en dybere Mening i vore ungarske Spejderkammeraters Valg af Jamboreens Vartegn, den hvide Hjort, der ledte alle os Spejdere fra hele Jorden til Gödöllő for dér at styrke det ny Rige, der har sin Rod over hele Kloden — Verdensspejderbroderskabets Rige.

K. F. U. M.-Spejdernes ene Korpssekretær, Gunnar Ipsen, modtog for nogen Tid siden en Opfordring fra „Boy Scouts International Bureau“ i London og „Den internationale Komité for K. F. U. M.-Spejdere“ i Genf til at foretage en Foredragsrejse til en Del Lande, hvor Spejderbevægelsen enten er forholdsvis ukendt eller Spejderarbejdet kun lige er paabegyndt.

Korpssekretæren efterkom Opfordringen og har i September Maaned holdt Foredrag og Forhandlingsmøder i Litauen, Letland, Estland og Finland. Det er første Gang, en saadan Agitationsrejse har fundet Sted.

For nogle Dage siden rejste en 17-aarig ungarsk Spejder, Josef Keresztesi-Kiss fra Budapest til Kina for at søge efter sin Fader, der er forsvundet under Shanghai-Kampene. Spejderen haaber, at forskellige Automobilklubber vil befordre ham fra den ene By til den anden, saa at han trods de faa Penge, han ejer, naar Rejsens fjerne Maal. Et Brev fra Verdensspejderchefen, Lord Baden-Powell, og den ungarske Spejderchef skal nok hjælpe den unge Helt paa hans farefulde Ekspedition.

Filling radium needles for use in hospitals is probably the world's most dangerous job.

The radium must be made into small needles, and to do so the operator works with his hands inside a lead-lined case which protects his body from the powerful rays of the metal.

Even with this precaution the fillers have to take three months' holiday after three months' work, in order to safeguard their health from the effects of the radium rays.

New York hat 637,530 Häuser, von denen 216 zwischen 25 und 102 Stockwerke haben. Nicht weniger als 1118 Schulen sorgen für die geistige Heranbildung der Jugend. Um die öffentliche Ordnung aufrecht zu erhalten, benötigt man in dieser Stadt nicht weniger als 17,780 Polizeimänner. Jährlich werden dort 75 Millionen Bücher gedruckt. An den Märkten der Stadt befinden sich 8000 Strassenhändler, und kommt ein Fremder nach New York, so stehen ihm 130,000 Zimmer in den verschiedenen Hotels zur Verfügung.

Giraffen är det djur, som inte blott har den längsta halsen, utan även den längsta tungan. Det oaktat är den ur stånd att frambringa något ljud.

Lidt Kritik af Jamboreens Spejdere

Et dansk Brev fra Fætter Frantz i Ungarn

Jamboreen er forlængst forbi, og vi er alle midt i Dagliglivet igen, — og saa er der Tid til at tænke tilbage.

Jeg tror, jeg har forskellige Ting at fortælle, som vil interessere jer, fordi de handler om de danske Dreng, der har været hernede i Ungarn. I skal ikke være imponeret af jeres egen Herlighed, hvis jeg begynder med at rose jer lidt, — det andet kommer senere. Men jeg var oprigtig glad for jer danske Dreng. Der er en vis livsglad Optræden, jeg synes saa godt om, hos jer, som tyder paa en Indstilling — netop paa Grænsen mellem „rask“ og „uforskammet“; den passer godt i Verden, som den er nu.

Det andet, som var godt, var den spontane Fællesskabsaand, der herskede mellem jer; det var noget internt — i Modsætning til den førstnævnte Indstilling, som virkede udadtil. Jeg har med Vilje undgaaet Udtrykket Disciplin, fordi man kan være udmærket disciplineret uden at have nogen Fællesfølelse.

Der var dog noget, jeg ikke var tilfreds med, og det var jeres Holdning overfor den civile Befolkning. Jeg mener den almindelige Elskværdighed — den man plejer at vise; tænk bare paa de Strabadser, vore Besøgende maatte gennemgaa i den Lejr, med Afstande paa flere Kilometer. Det var ikke saa underligt, at de blev dødtrette og var til Ulejlighed for flere af os. I skulde være kommet dem i Møde — man er jo Gæstevært i sin egen Lejr. — Det andet, jeg tænker paa, er en mere positiv Elskværdighed, der manglede. Jeg har talt med flere Besøgende og Spejdere, som var kommet i Snak med jer, og disse Mennesker fik saa lidt at vide om Danmark selv, saa de lige saa godt kunde have ført en Samtale med en Østriger eller en Finlander.

Efter at have dukket jer lidt, vil jeg gerne fortælle om mit eget Syn paa Jamboreen. At den var en stor aandelig Sukces med dens Tolerance og „good-will“ midt i al Verdens Vrovl, det er vi enige om. At der kom saa mange fra alle Verdensdele trods Krisen og Valutavanskelighederne, det var utroligt.

Og set fra det ungarske Folks Synspunkt havde Jamboreen en fortræffelig Virkning.

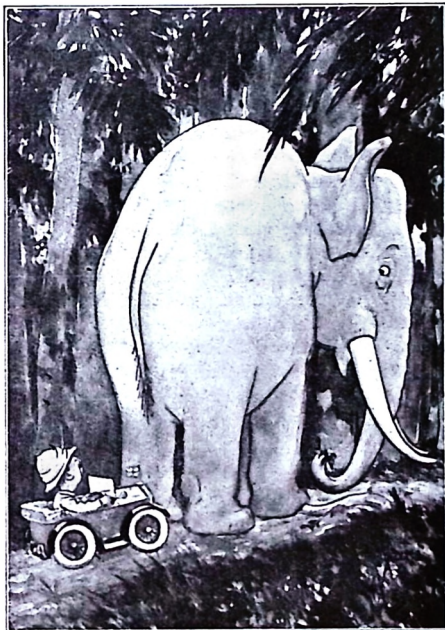
Noget af det, jeg var mest glad for ved Jamboreen, var Udflugterne til de forskellige Dele af Ungarn. Jeg tror næsten, at de havde større

Betydning for de „Indfødte“ paa de Steder, hvor vi kom hen, end for os selv.

I Ungarn kommer der ikke mange Udlændinge, og disse jævne Mennesker, som ikke har Lejlighed til at komme længere end til den nærmeste By, og som aldrig vil lære levende Væsener fra fjerne, fremmede Lande at kende, var meget glade for, at I kom rundt og besøgte dem. Kan man ellers forstaa den umaadelige Enthusiasme, Udflugtsholdene blev modtaget med. Jeg er sikker paa, at Nysgerrigheden spillede en underordnet Rolle for disse vinkende og blomsterkastende Mennesker, som gjorde Udflugterne uforglemmelige for os.

Mange Hilsener!

Frantz Orban,
Ingeniør.

Et Stop — eller hvorfor Mr. Smith ikke kom til Middagsselskabet.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

(Fortsat).

De drog Vejret dybt og prøvede at tænke paa en Udvej. Til sidst talte Jack. „Puggo! Vi har opdaget Hemmeligheden med Smuglernes Spøgelser. Det er herfra Folk hører Støj de mørke Nætter, og Gangen løber lige til det Sted, hvor Lyden høres paa Vejen, og vi ved nu, at de to risikere Crane gaar ad denne Gang.“

Puggos Braknæse slog Rynker i hans Anstrengeelse for at følge sin Bandeførers Fortælling. „Forstaar du det ikke, dit Føl Brødrene Crane smugler stadig. De holder Folk fra at opdage deres Hemmelighed ved at lave de spøgelsesagtige Lyde paa det Sted, hvor de landsætter deres Gods og ogsaa dér, hvor de sælger det.“

„Jah!“ sagde Puggo og var lige ved at falde i Vandet.

„Og vi har opdaget det — en gammel Hemmelighed. Mange, mange Aar gammel. En Hemmelighed, som Toldbetjentene vilde give alt for at kende. Vi har været Opdagere ligesom Danny den Gang. Hvor vil Danny blive stolt af os!“ Og denne Gang var Jack lige ved at falde ned af Klippen af Glæde.

„Men hvis der ingen Baad kan komme ind til Klippen, kan jeg ikke se, hvorledes de kan bringe Vinkasserne i Land,“ indvendte Puggo.

Jack kløede sig i Hovedet: „Det er lidt vanskeligt! Lad os undersøge Forholdene!“

„I Gangen!“ udbrød Puggo. „Kan du ikke huske, der var en Træting; vi saa ikke paa den, fordi vi først prøvede Døren —“

De krøb tilbage ad Afsatsen og ind i Gangen igen. Et svagt Lysskær naaede ind fra Hulen og satte dem i Stand til at undersøge den lange Trætingest, som de havde bemærket ved Væggen. Det lignede de Brædder, der bliver sat i Land fra en Damper, for at Godset kan glide ned ad det — glatte Brædder med Sidestykker paa omtrent 15 cm. Stærke Kroge i den ene Ende fortalte, at den kunde sættes fast paa Siden af en Robaad, medens Rebet i den anden Ende øjensynligt var til at gøre fast til den Jernring, som Ulvene havde lagt Mærke til paa Klippen udenfor. Der var en hel Del lange Pæle med Baadshager. Det var risikabelt, men en rolig

Nat kunde man godt rulle Tønde efter Tønde med Whisky henad Trætingesten fra Baaden til Klippen og saa bære den over Afsatsen til Gangen. Sejlbaaden vilde naturligvis ligge et Stykke borte, og de maatte bruge en Jolle for at faa Sagerne ind.

Der var intet andet at se i Gangen. De lukkede Døren for at se, hvorledes den saa ud udvendig. Den var godt gemt og lignede ganske Klippemuren.

Jack traadte paa sin Hue, der stadig laa og ulmede og fyldte Hulen med Røg; saa førte han dem tilbage til Klippen. Bortset fra Jernringen kunde Ulvene ikke finde noget usædvanligt. Kun én Ting fangede deres Opmærksomhed. En Klippespjds var blevet malet hvid.

Da de var færdige med deres Undersøgelser, begyndte de at tænke paa, hvad de saa skulde gøre. De havde været lykkeligt udvidende om Vanskeligheden indtil da; men pludselig gik det op for dem begge paa samme Tid, og de saa forfærdet paa hinanden.

Hvordan skulde de komme ned til Kysten? At klatre henad Klipperne var umuligt — det vidste de, for Flokken havde 'brugt en hel Dag til at prøve det. Kystvagten kunde ikke se dem. Og saa langt de kunde se, var Kysten øde. Der var heller ingen Baade, de kunde praje. Det vilde være ganske unyttigt at raabe; Vinden, der blæste ind fra Havet, vilde kvæle deres Stemmer. At gaa tilbage gennem Gangen var udelukket, for Manden vilde sandsynligvis være i Køkkenet og fange dem, naar de kom op af Fald døren.

Der syntes ikke at være anden Udvej end at sidde og vente, i Haab om at en Baad skulde sejle forbi saa nær, at de kunde anraabe den og faa sendt en Jolle ind efter dem. Saa vilde de blive nødt til at fortælle Baadens Ejers om deres Opdagelser, hvad de ikke var særlig opsat paa, da de glædede sig til at fortælle Kystvagterne Hemmeligheden, som kun de kendte.

Tæt brun Blæretang groede paa Klipperne, og de morede sig med at „knalde“ Blærerne. De var meget optaget deraf, da de hørte en Lyd, der fik Blodet til at stivne i deres Aarer. Den høje, knitrende Lyd, som Klippedøren gav, naar den svingede i sin Hængsler, lød tydelig ud fra Klippehulen. Der maatte være kommet nogen henad Gangen; og nu vilde de blive fanget her paa Klippen uden Chance for at kunne løbe væk.

Der var kun et at gøre: at skjule sig. Jack havde altid været dygtig til at gemme sig paa Ulveturene. Han saa straks, at der intet Skjulested var paa Klippen. Han lod sig glide ned ad Klippen i Vandet, og gav Puggo Besked paa at gøre det samme; saa klyngede de sig fast til et fremspringende Stykke Klippe og det tætte Tang. Tangen skjulte dem begge fuldstændig fra oven. For en god Svømmer som Jack betød det intet at sidde i Vand til Halsen, men Puggo rystede af Angst.

„Vær Dødsens stille!“ hviskede Jack. „Hvis du rører dig, er vi færdige. Du drukner ikke.“

De hørte Manden paa Klippen ovenover liste omkring. De vidste, han maatte vide, de havde været gennem Gangen, fordi han kunde lugte den

brændte Hue og se, at Jernstangen var skubbet ned. De haabede inderligt, at han ikke turde vise sig, saa han kunde ses inde i Bugten.

Af hans Bevægelser kunde de forstaa, at han fór omkring paa Klipperne for at finde deres Skjulested. En Gang maa han have været lige paa Kanten af Klippen over dem og have kigget ned, for de hørte ham trække Vejret som én, der er bange. Men han anede ikke, at Tangen skjulte Drengene for ham. Han tænkte øjensynligt, at de var blevet hentet af en Baad, for saa hørte de ham gaa tilbage til Hulen; et Øjeblik senere knirkede Døren, fulgt af en svag Støj, der fortalte, at Jernstangen blev lagt paa Plads paa Indersiden af Døren. De var frelst!

(Fortsættes).

SPEJDER - JUL

er gaaet i Trykken og vil være Troppene i Hænde saa betids, at Salget kan begynde i November. Pris 1 Kr.

Indholdet er fint i Aar! Bl. a. fortæller B.-P. om sin Drengetid, Buckhave leverer en Skolehistorie, Polarforskeren Birket-Smith fortæller om et Kapløb med Sulten, Pastor Barfod spørger, om Gøgen er en Røver — og saa er der Fotografier fra en Drengs Fortid og nyt fra Jamboreen og meget andet, — foruden en flot Omslagstegning af A. M.

„Det ordner vi“ af H. Buchhave. (Hasselbalch). Den handler om tre Drenge, der har dannet et Detektivbureau og finder ud af mange indviklede Opgaver. De skaffer ogsaa 100 Drenge fra deres Skole i Sommerlejr. Det er en glimrende Bog for Drenge paa 12—14 Aar.

Anmeldt af Erik Gamst (14 Aar).

„Soraner“ af Ebbe Nielsen er en temmelig god Bog, men Stoffet — Kammeratskabet paa en Kostskole — er ofte behandlet i andre Drengebøger. Egnede for Drenge i Alderen 12—14 Aar.

Anmeldt af C. S. (15 Aar).

Kai Borgstrøm: „Tre Aar paa Zobelstetten“. (Gyldendal). 2,75 hft. 3,50 kart. I 1923 drog en dansk Ekspedition af Sted til Mongoliet. Blandt Deltagerne var Henning Haslund-Christensen, som forrige Aar udgav en Beskrivelse af Rejseeventyrene i „Jabonah“, og Kai Borgstrøm, der nu har skrevet en Bog: „Tre Aar paa Zobelstetten“, om de mange farefulde og morsomme Oplevelser, som faldt i Rejsefællernes Lod. Borgstrøm kaldtes „Bøffelen“ af sine Kammerater. Vanskeligheder og Modgang tog aldrig Pippet fra ham.

Bogen skildrer Hverdagen, som den formede sig for en Flok uforknyttede unge danskere i det yderste Mongoliet, Mennesker, Natur og Levevis. Blandt de mange interessante Ting, der fortælles, maa især fremhæves Turen med Oksekaravane til Nytaarsfest paa et mongolsk Kloster, og Oplevelserne paa en Jagttur sammen med Mongoljægere og Skildringen af de primitive, tyvagtige og overtroiske Mongoler, der fuldstændig er i Lommen paa Lamaerne. Bogen er fyldt af positive Oplysninger, morsomme Iagttagelser og spændende Oplevelser. Det er Drengenes „Jabonah“.

**Lembekes
Friluftsudstyr**

er flyttet til

Nørregade 13
1. Sal.

Aflæg os et Besøg.
Forlang vort nye
Vinter-Katalog

Redaktøren siger-

FOTOKONKURRENCEN

Der var i Aar indsendt et stort Antal Billeder til Konkurrencen, hvilket var et glædeligt Tegn paa en øget Fotografiinteresse, — men desværre kneb det meget med Kvaliteten. Endnu er det meget faa Spejdere, som forstaaer at vælge gode Motiver. Og mange af Optagelserne var underbelyst. Et godt Raad til Amatører: Fotografer kun i Solskin! Blænd ikke af, med mindre I fotograferer ud over Vand eller paa en Strandbred. Tag paa $\frac{1}{50}$ Sekund eller, hvis I kan støtte Apparatet, og Objektet ikke er i Bevægelse, paa $\frac{1}{25}$ Sekund. — Resultaterne blev:

Gruppe I, Lejr- og Landskabsbilleder: 1. Præmie: Erik Marquardsen, Tønder Trop; 2. Præmier: Knud Haarslov, 2. Hobro og Mogens Traber, Hans Tausens Trop. Gruppe II, Badebilleder: Ingen indsendte Fotos var præmieverdige. Gruppe III, Snap-shots: 1. Præmie: Erik Marquardsen, Tønder Trop; 2. Præmier: Borge Næsted, Gentofte Trop og Erik Marquardsen, Tønder Trop. — Præmierne er afsendt til de paagældende Spejdere.

GAMLE BLADE

Jeg har en Mængde gamle Numre af „Spejdernes Magasin“ til Salg. Hvis I mangler nogle i jeres Samling af Blade, kan de altsaa let faas — i alt Fald for de sidste ca. 10 Aar.

CIVIL-EMBLEM

Under Uniformsforbudet er det helt nødvendigt, at vi alle bærer Spejderliljen til daglig. Skaf jer én, hvis den gamle er blevet borte!

UNIFORMEN

Der var forleden en Mand, der sagde til mig, at Uniformsforbudet vilde ødelægge meget for vort Korps. Jeg tror, at han har Uret. Efter hvad jeg hører gennem Divisionscheferne og Tropsførerne, er der mindst lige saa megen Energi over Troppenes Arbejde som før, og — hvad der er det bedste —, det er, som om Spejderne føler det endnu mere som deres Pligt i Gerning at vise, at de er Spejdere, naar de ikke er i Stand dertil igennem deres Paaklædning. Hvis det er rigtigt, saa bliver Forbudet til uendelig Gavn for Bevægelsen.

EN STANDER FUNDET

Maarpatruljen i „Vedels Egne“ har fundet en

Patruljestander i Hareskoven den 24. September. De nærmere Enkeltheder er følgende: Flaget har været grønt, og der sidder endnu nogle Stumper tilbage, som er fastgjort med Messingsøm; endvidere er der 3 Standerplader, 1 fra Patruljeforhinderingsløbet 1924, 1 fra Husflid 1920 og 1 1. Præmie for Idræt 1922. Men foruden disse 3 Plader har der siddet 5 andre, som er faldet af. Standeren er 1,56 m høj, og foroven er der et Hul med Gevind. Henvendelse til Korpskontoret.

BADEN-POWELLS BREV

I Oktober-Nummeret var Verdensspejderchefens Brev til de danske Spejdere optaget i Fakcile og uden Oversættelse, fordi jeg gik ud fra, at I var i Stand til at læse og forstaa det. For en Sikkerheds Skyld og efter Opfordring bringer jeg her en Oversættelse:

„S/S Calgaric, 25. Aug. 1933.

Kære Drenge- og Pigespejdere i Danmark!

Seks Hundrede fem og halvtres engelske Drenge- og Pigespejdere har glædet sig over en Række festlige Besøg hos forskellige Spejdere i de baltiske Lande. Der har kun været eet Skaar i Glæden, nemlig at de ikke var i Stand til at besøge jer i København.

Men paa deres Vegne, paa Pigespejdernes Verdenschefts Vegne og paa mine egne Vegne vil jeg sende jer alle en hjertelig Hilsen med de bedste Ønsker. Selv var jeg saa heldig at se noget af Danmark, nemlig de danske Deltagere i vor store Jamboree i Ungarn. Som sædvanligt hævdede disse Spejdere sig godt mellem de andre Nationer, baade i Fikshed, i Oplagthed og — især — gennem deres Venlighed mod alle. Og netop det var, hvad jeg haabede at se, fordi det fremelsker Freden i Verden.

Jeg er Admiral Carstensen taknemlig for, at han trods Vanskeligheder er kommet til Oslo for at overbringe os jeres venlige Hilsner. Alle vi ombord i Skibet gengælder varmt jeres gode Ønsker, og vi haaber, at mange af jer vil komme og besøge os i England, — for vi nærer stor Beundring og Hengivenhed for Danmark.

De bedste Ønsker om Fremgang og Lykke.

Baden-Powell.“

Bedste Spejderhilsen!

Tag.

En Nat i Stevns Fyr

Vi havde siddet en Aften i Redaktørens hyggelige Stue og diskuteret, og vi var enige om, at vi „oplevede“ for lidt. Noget skulde der altsaa ske, det var givet, men sjældent sker der andet end det, man selv finder paa, saa hovedsagelig vilde det jo afhænge af, om vi kunde finde paa noget spændende.

Vinden hylede udenfor, og Bladene fæg henad Vejen. Der var ingen Tvivl mere, Efteraaret var kommet. Vi havde drøftet et eller andet Emne lidt ud over det almindelige, og vi var ikke blevet enige. Klokken var blevet saa mange, at jeg skulde til at tænke paa at komme hjem. Jeg skuttede mig. „Vognen vil vist ikke komme i Garage i Nat,“ tænkte jeg, „i det Herrens Vejr er det da ikke til at gaa hjem fra Garagen, selv om det kun er 5 Minutters Gang.“

„Tænk i saadant et Stormvejr at sidde i et Fyr og se ud over det oprørte Hav, det maatte forresten være vældig interessant. Gad vidst, om man kan se Skibene?“

En Idé.

Og i det samme havde vi Idéen. Selvfølgelig skulde vi have arrangeret saadan en Tur. Det kunde være virkelig spændende at tage fra København en sen Aften og køre i Bilen ud til et af Fyrene og se hele Indretningen af det, og en helt anden Ting, maaske man kunde faa Fugletrækket at se ogsaa. Det vilde være vældig interessant.

I den følgende Tid lykkedes det igennem Fyrdirektøren at opnaa Tilladelse til at besøge Stevns Fyr, og i Telefonen aftalte vi saa med den elskværdige Fyrmester, at vi skulde komme til Stevns en Nat, om muligt i daarligt Vejr.

Der blev nu hver Aften talt i Telefonen med Fyrmester Nielsen, men stadig egnede Vejret sig ikke. For at vi skulde faa Fugletræk at se, skulde Vejret helst være diset.

Af Sted.

Endelig en Aften, selvfølgelig meget ubelejligt, jeg var nemlig i Selskab, alarmerede Tage mig Kl. 8½ til omgaaende Udrykning.

Et Par Tæpper, nogle Æbler og noget Chokolade udgjorde Bagagen, og saa af Sted ud ad Roskilde Landevej. Ved den første Benzintank, vi kom til, maatte vi gøre Holdt, for at forsyne os med Benzin, Olie og Vand, og saa først startede vi for Alvor. Det kan nok være, det gik stærkt. Fyrmesterens Kone havde sat Kaffe-

vandet over, og vi havde 70 km at køre. Vejret var stille med let Taage, der virkede generende under Kørslen.

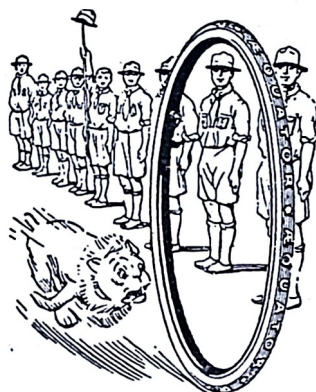
Car'en gik vidunderligt, og med et Drøn passerede vi Røde Vejrmølle Kro med de stærke Lanterner lysende langt frem over.

Noteret?

Hvad var nu det? En Politibetjent løb tværs over Vejen kun en Snes Meter foran Vognen. Gik det for stærkt, eller er det de store Lygter, der virker blændende? Vi sagtnet Farten lidt, og efter at være kommet udenfor Synsvidde stopper vi op og kontrollerer Lygterne, jo, de virker blændende. Mon Betjenten nu fik noteret os, eller har han ikke kunnet læse Nummerpladen i Farten? I Hast retter vi Lyskeglerne mere ned mod Vejbanen, og saa af Sted igen. Det gaar raskt, det er nemlig en Vogn, der kan flytte sig. Taastrup er passeret, og vi sidder netop og venter paa at komme forbi Kildebrønde Kro.

En Ulykke.

Der er sket en Ulykke. Vi bremser haardt op, saa det hviner. I Farten faar vi lige set en Fordvogn holdende i Vejkanten, en Mand liggende

**Schønning & Arvés
- Cykledæk -
og Slinger
Knapende stærke!**

Drenge! Med Meccano kan I bygge, hvad I vil. Enny Model hver Dag

Der er ingen Grænse for, hvormange Modeller, der kan bygges med Meccano. Du kan, om Du vil, bygge en ny Model hver Dag i Aaret

Du vil have uendelig megen Fornøjelse af at eje en Meccano. Medens Du bygger og opfinder nye Modeller, lærer Du Ingeniørkunstens Hemmeligheder, Lærdom, som Du kan have megen Gavn af, naar Du bliver ældre.

De Modeller, Du bygger med Meccano, er rigtige Modeller i Miniatureformat af de paa-gældende Maskiner, fordi de bygges med rigtige Maskindelen. Disse Dele kan bruges atter og atter til Bygning af Hundreder af forskellige Modeller.

Du skulde skrive Dig, at Du faar en Meccano i Julegave.

Forlang vor nyste Prisliste hos Deres Meccano-Forhandler

Nr. XI	Meccano Æske	Kr.	1,00
" X2	"	"	2,60
" 000	"	"	3,50
" 00	"	"	4,75
" 0	"	"	6,50
" 1	"	"	13,50
" 2	"	"	21,50
" 3	"	"	35,00
" 4	"	"	65,00
" 5	(Papæske)	"	90,00
" 5	(Trækasse)	"	125,00
" 6	(Papæske)	"	160,00
" 6	(Trækasse)	"	195,00
" 7	"	"	520,00

Fabrikant: MECCANO LTD. LIVERPOOL, ENGLAND

MECCANO

paa Vejen, og lidt derfra en Skærslibervogn. Vi styrter ud af Vognen, hver med en stor, elektrisk Lygte, hen til Ulykkesstedet. Naa, til alt Held er det da ingen Automobilulykke, selv om det er slemt nok endda. Det var en stakkels Skærsliber, der var blevet syg paa Vejen, men en Automobilist var ved at tage ham med til nærmeste Læge. Vi aandede lettet op, og da der var tilstrækkelig Hjælp paa Stedet, kørte vi videre.

Det er nu ikke helt rart Vejr at køre i alligevel. Vejen ligger næsten klart foran os hele Tiden, men af og til kommer vi ind i et Taagebælte paa nogle Hundrede Meter; saa gælder det om at faa taget lidt af Farten, for det er ikke til at se en Haand for sig. Fra Køge til Storehedinge er Vejen saa bugtet, som man overhovedet kan forlange. Der er vist ikke 300 Meter lige Vej ad Gangen, det sinker os jo en Del, men vi haster videre.

Fyret.

Dér er jo Fyret ovre. Nej, hvor det er pragtfuldt. Ingen af os har set noget lignende før. Højt oppe paa Himlen ser vi Lyset fra Fyret, og ud fra Lanternen gaar 12 mægtige Lyskegler hele Horisonten rundt; ganske langsomt, næsten umærkeligt drejer de rundt. Det er et virkeligt imponerende Syn. Faa Minutter efter holder vi udenfor Fyrmesterboligen og bliver modtaget af den elskværdige Fyrmester Nielsen og Hustru.

Vi spadserer lidt rundt om Fyret og ser paa Omgivelserne. Det er en kold Aften, men dejligt Vejr og kun let taaget. Det er denne Taage, der gør, at Lyset fra Fyret kastes ud i 12 store Lyskegler, svarende til det Antal Linser, der sidder oppe omkring Lampen i Fyrrummet. Vi gaar helt ud til Kanten af Stevns Klint og ser ud over Havet, der ligger 37 Meter under os, glat og stille som et Spejl. Ikke engang Dønningerne langs Stranden høres op til os. Det er en betagende Stilhed, der hersker herude, og imens drejer Fyrets 12 Straaler med en majestætisk Langsomhed, som var det et Naturfænomen, vi stod overfor.

Fyrmesteren foreslaar, at vi skal gaa en Tur op i Fyret, saa kan Kaffen trække saalænge, mener han, mens hans Kone husker os paa, at det heller ikke maa vare længe, for saa snærrer Kaffen.

Alarmklokken.

Vi kommer ind i en lille Forstue. En Masse Urværk staar og dikker. Det er Værket som til Taarnure. Her er Værket, der holder Linseapparatet oppe i Taarnet i Gang; nogle mægtige Lodder hænger i Kablerne. Lodderne, 2 store og tunge, skal trækkes omtrent 30 Meter tilvejs Par Gange i Løbet af Natten. — Men hvad nu,

hvis Nattevagten glemmer at trække Værket op? Fyrmester Nielsen viser os en lille sindrig Mechanisme, der sætter en Alarmklokke i Funktion i samme Sekund, Linseapparatet oppe i Taarnet standser. —

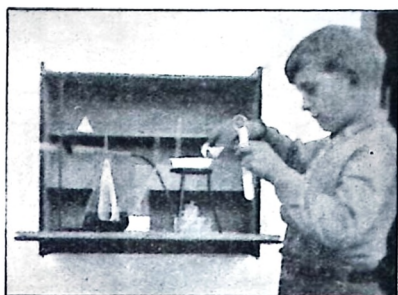
Hvad, er der sket noget? Et Spektakel som om alle onde Aander er sluppet løs, lyder overalt, det er ikke til at høre Ørenlyd, vi maa raabe til Fyrmesteren for at høre, hvad der er i Vejen; men han smiler blot, det er ham, der har sat Alarmklokken i Funktion; han syntes, vi skulde høre den, og det kan ikke nægtes, at den fungerer paa en saadan Maade, at jeg nødtigt vilde vækkes af den.

Desuden finder vi i Forstuen en stor Beholder med Trykluft til en Sirene, som sættes i Funktion i Taage. Af mere Interesse er et Modelkort over alle Typen Flyvemaskiner, saaledes at Fyrets Vagt kan rapportere, hvilke Maskiner der har passeret i Løbet af Døgnet. Endelig findes en lille Klokke, som Vagten længes meget efter at gøre Brug af i de lange Nætter; paa den ringes nemlig efter Afsløsningen.

Et rigtigt Tudehorn.

Naa, vi maa til Vejrs opad Masser af Trappe-trin, alle af Sten. Alt er pinligt rent, men koldt, det ligefrem gyser i een. Halvvejs oppe ser vi den store Taage-Sirene, der brøler ud over Vandet. Den er bygget paa Orlogsværftet i 1903; hvor er den imponerende stor. Saadan en burde man have paa sin Bil, saa kunde man da flytte de frække Cyklister. Luftbeholderen nede i Forstuen har 6 Atmosfæres Tryk, og der bruges 3,8 Atmosfærer til at frembringe Hylene. Sirenen gør 16 Omdrejninger i Sekundet, og der er 28 Ribber i Skaalene; dette giver 440 Svingninger, svarende til Kammertonen A. Meget interessant, det vil altsaa sige, at Klaverstemmeren kan stemme Klaveret efter Sirenen.

Vi stiger højere op og kommer til et lille Opholdsrum med Bord og Stol. Udover Familie-journalen paa Bordet findes intet. I Midten ser man det store Trissegærk med Lodderne, der drejer Linseapparatet øverst oppe. Fine blanke Tandhjul snurrer, nogle langsomt, andre hur-

INTERESSANT NYHED FOR STØRRE DRENGE! „DET LILLE LABORATORIUM“

bestaar af nedennævnte Samling kemiske Apparater, hvormed der kan udføres flere Hundrede interessante og lærerige fysiske og kemiske Forsøg, samt af et Skab, hvori Apparaterne opbevares, og hvor Bundfældningsforsøg, Filtreringer o. l. kan henstaa uforstyrrede.

1 Forsøgsstativ, 1 Trefod, 1 Spritlampe, 1 Bægerglas — 400 cm³, 1 Kogekolbe — 500 cm³, 1 Maaleglas — 100 cm³, 1 Porcellænskaal, 1 Tragt, 4 Reagensglas, 1 Reagensglasstativ, 1 Glasspatel, 1 Glasplade, 2 gennemborede Proppe, 2 Glasrør, 3 dm Gummislange, 5 Filter.

1 mahognibetstet Skab 50X50X20 cm.
Pris: 27,85 Kr. — Fri Emballage og For-sendelse. Faas hos Fysiklærere ved Rørbæk kommunale Realskole:
O. Andersen, Rørbæk, Sækkjøbing.

KROG's Køreskole

Gyldensløvesgade 21
Central 3007-6021

Grundig reel Undervisning garanteres.
Nye 2-Personers Sportsvogne.
Helt Kursus Kr. 50. Prøvetime gratis
Biler udlejes med og uden Fører

Joms
PAALEGS - CHOCOLADE
En Pakke til fem Stykker Mad for kun 25 Øre

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750.

Lyngbyvej 41.

POUL HOLM

Silkegade 11. Tlf. 3082

Fodbolddragter og Stovler.

Gymnastikdragter og Sko.

Alt til Athletik.

Forlang Katalog

10 % Rabat til alle Spejdere

I en Fodboldkamp

kan De knuse TI almindelige Urglas
— men ikke EET FLEXO-Glas!

Forlang udtrykkeligt FLEXO —
og forvis Dem om, at FLEXO-Mærket
er stemplet i Centrum af Glasset, eller
at den skriftlige Garanti medfølger!

tigt, og nogle staar tilsyneladende stille. Hvor
er det smukt at se paa og fulstændigt som nyt,
som var det lavet i Gaar. Det maa være et an-
svarsfuldt Arbejde at holde dette rent og fint,
saa det gaar spindende let.

Lidt Teknik.

Ad en Jernvindetrappe kommer vi nu op i selve
Lamperummet. Man bliver ganske betaget af Sy-
net heroppe. Hele Linseapparatet drejer rundt
med en imponerende Ro og uden en Lyd. Appa-
ratet bestaar af en 12-sidet Cylinder, der drejer
om sin Akse; hver Side bestaar af en Masse
parallelle Prismes og Linser. Alt er pudset og
blankt; ikke saa meget som et Stovfnug kan fin-
des paa Prismerne. — „Ikke pille,“ siger Fyr-
mesteren, men jeg kan nu ikke lade være med at
lade en Finger glide langs en af de kolde, blanke
Prismer; en herlig Fornemmelse af rent, rent
og atter rent.

Vi bliver lidt oppe i Lamperummet og faar
Fyrmesteren til at fortælle lidt Teknik. Han for-
klarer, at det 12-sidede Linseapparat gør en Om-
drejning paa 5 Minutter; det giver et Blink hvert
25. Sekund med 2 Sekunders Varighed. Dette
Signal kender Skibene og er saaledes straks klar
over, at det er Stevns Fyr. — Det er ganske
enorme Lysmasser, der kastes ud over Havet. Dan-
marks kraftigste Fyr er Hanstholm Fyr, der har
en Kapacitet af 10 Millioner Häffnerslys; det
næststærkeste er Stevns Fyr, der har 1.300.000
Häffnerslys, hvilket — som Fyrmesteren for-
klarer os — svarer til 1500 halvwatts Lampers
Lysstyrke.

Blinkene kan ses indtil 26 Sømil bort, men
derefter bliver det umuligt paa Grund af Jor-
dens Runding.

Kaffepasiar.

Naa, nu kalder Fru Nielsen, Kaffen bliver
kold. — I den lune Stue faar vi Fyrmesteren til
at fortælle om sit Liv, der har været højt even-
tyrligt. Han har sejlet til Søs fra han var 14
Aar, har været 12 Gange rundt om Kap Horn —
med Sejlskibe, han er forlist ved Marokkos Kyst
og har kort sagt oplevet saa meget, at vi godt
kunde have siddet hele Natten og lyttet. For et
Par Aar siden skete der noget frygteligt paa
Stevns, man troede, at det var Jordskælv, — et

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.

Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar u d e n Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

stort Stykke af Klinten og Halvdelen af Højerup Kirke styrtede i Havet. Der kom en Turistattraktion ud af Ulykken. Hver Søndag er der en hel Valfart af Mennesker, som kikker paa Ruinen og smider Sølvpapir og Isbægge rundt paa Klinten, saa man ikke kan se, hvad den er af, — siger Fyrmesteren.

Redningsstationen.

Naa, det nytter jo ikke at blive siddende inden-dørs og høre Fyrmesterens Historier, selv om de er interessante; vi længes efter at se mere. Vi faar Redningsstationen forevist. Det er vistnok den eneste i Danmark, der ikke har Redningsbaad, men der er jo heller ingen Strand at sætte den ud fra, idet Stevns Klint gaar næsten lodret ned i Havet. Mægtige Kasser findes i Stationen med Tovværk, Redningsstole, Raketter o. m. a. til Bjergning af Mennesker paa forliste Skibe. En morsom, lille Ting finder vi ogsaa, en Udløsningsmekanisme for Tovværket, der er fastgjort til det forliste Skib, saaledes at Tovet kan bjærges ind, efter at sidste Mand er kommet i Land.

Af andre interessante Ting, som der kunde skrives meget om, er Maskinanlægget, bestaaende af 2—10 HK. Motorer, der frembringer al Kraft og Lys. Kun den ene Motor bruges, medens den anden er Reserve, saaledes at den straks kan startes, hvis der skulde ske Uheld. Ligeledes er der et stort Radioanlæg installeret i 1918, der udsender S. T. paa Bølgelængde 750 m med en Tonehøjde af 960 Svingninger i Sekundet og en Senderradius af 20 danske Mil. Skibene kan alt-saa pejle sig til, hvor paa Havet de er, naar de lytter nogle forskellige Sendere af.

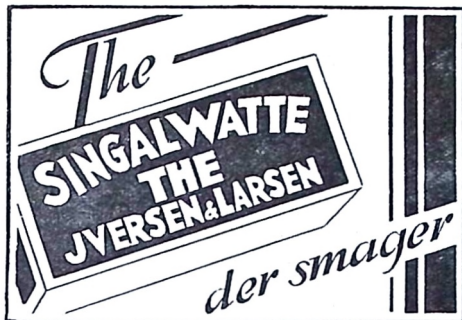
Fuglene.

Klokken er efterhaanden blevet mange, og vi tager derfor en Tur op i Fyret igen og gaar ud paa Platformen, der løber rundt om Taarnet, helt oppe ved Linsen. Det er spændende at staa saa højt oppe og se ud i Natten. Tage havde ment, at vi vilde faa Trækfuglene at se, men der var ikke mange. Fyrmesteren sagde, at Vejret var for godt. Enkelte Sangdroser, en Stær og nogle Fuglekonger saa vi dog, og vi prøvede at fotografere dem i det stærke Lys. Desværre blev Billederne ikke saa gode, at de kan komme i „Spejdernes Magasin“.

Hjemad.

Efter et hastigt Farvel til de overmaade venlige Fyrmesterfolk satte vi atter Kursen mod København. Nu gjaldt det om at lade Vognen strække ud; vi vilde sætte Rekord paa Turen Stevns Fyr—København. Det lykkedes ogsaa, men det tør jeg ikke skrive om denne Gang.

Speed.

Det smager efter mere — Og lad dem blot spise det. Thi Høegh's danske Lakridskonfekt er ikke alene lækker, det er altid friskt og det er sundt. Naar Børnene vil have søde Sager, saa kan De ikke give dem noget bedre end det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT**

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielt Depot:

A/S Spejder Munderings-Magasinet,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebros Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 24. Telefon Byen 8630.

*A*t komme over det døde

er ikke alene det afgørende i Teknikken, men ogsaa i Forretningslivet. Men hvad Svingkraften betyder i Teknikken, det betyder

PROPAGANDAEN

for Deres Forretning!

*Har De gjort alt, for at komme over
det døde Punkt i Deres Forretning?*

Tidsskriftet for virkningsfuld Propaganda er og bliver

SPEJDERNES MAGASIN

Navnekonkurrence

STORE PRÆMIER!

I kan vinde:

*et Patruljetelt, (8 Mands)
en impr. Spejderfrakke (Garbardine)
eller et Par norske Ski med Stave*

hvis I kan give mig et godt Forslag til et Firmanavn i Stedet for A/S Spejder Munderings Magasinet. Navnet skal være kort og fyndigt.

Resultatet vil blive bekendtgjort i December-Nummeret.

Jeg kan ikke bruge Navnene: Spejder-Magasinet, Munderings-Magasinet eller Lejr- og Spejderhuset, og Anvendelse af Ordet Spejder er ikke nødvendig.

Forslagene maa være indsendt senest den 10. November d. A. Konvolutten maa mærkes: Navnekonkurrencen.

Dommerkomiteen er: Ove, Tage og Sjø.

DET DANSKE SPEJDERKORPS' DEPOT

v/ Erik Sjøqvist

SKINDERGADE 27 KØBENHAVN K

